

WYMOGI PRZYGOTOWANIA ARTYKUŁU POKONFERENCYJNEGO

WYMOGI OGÓLNE

1. Objętość artykułu naukowego powinna być nie mniejsza niż 0,25 arkusza wydawniczego (10 tys. znaków ze spacjami) i nie większa niż 1 arkusz wydawniczy (40 tys. znaków ze spacjami).
2. Struktura artykułu powinna obejmować: uwagi wstępne, 3-4 śródtytuły oraz uwagi końcowe.
3. Artykuł powinien zawierać bibliografię załącznikową – wykaz powołanej literatury w porządku alfabetycznym od nazwiska autora, bez numerowania pozycji bibliograficznych. Oprócz tego w osobnym wykazie proszę ująć orzecznictwo i rozstrzygnięcia administracyjne.
4. Artykuł powinien zawierać słowa kluczowe (4-7) oraz abstrakt w języku polskim i angielskim (przynajmniej 1000 słów ze spacjami).
5. Uwagi wstępne artykułu powinny zawierać: tezę artykułu (sformułowanie problemu badawczego), cele artykułu, uzasadnienie wyboru tematu artykułu, opis przedmiotu artykułu, opis wykorzystanych metod badawczych oraz wskazanie stanu prawnego uwzględnionego w artykule.
6. Uwagi końcowe artykułu powinny zawierać wnioski *de lege lata* oraz *ferenda* bądź wnioski *de sententia lata* i *ferenda*.
7. Artykuł powinien opierać na aktualnych źródłach prawa, orzecznictwie, decyzjach lub interpretacjach podatkowych. Literatura przedmiotu powinna obejmować pozycje książkowe i artykułowe. Literatura musi być zgromadzona w sposób zupełny, tj. umożliwiający przygotowanie pracy i sformułowanie wniosków.
8. Każda strona artykułu musi być opatrzona przypisami bibliograficznymi, źródłowymi lub odsyłającymi.
9. Tekst artykułu powinien być zredagowany, zgodnie z następującymi zasadami: czcionka: Arial Normal, rozmiar 12; interlinia: 1,5 wiersza; marginesy standardowe (górne, dolne, lewe i prawe: 2,5 cm); numeracja stron – zewnętrzny dolny róg.
10. Artykuł powinien być napisana w formie bezosobowej. Nie dopuszcza się łączenia formy bezosobowej z formami osobowymi.
11. Po tytule artykułu, rozdziału lub paragrafu nie stawiamy kropki.

12. Cytat umieszczony w tekście powinien być zapisany w cudzysłowie (bez kursywy). Cytowanie powinno być dokonane przez umieszczenie cytowanego tekstu w tzw. cudzysłowie apostrofowym („ ”). Z kolei cudzysłów tzw. niemiecki (« ») należy używać w przypadku, gdy występuje cudzysłów w cudzysłowie.
13. Tytuły książek, artykułów oraz glos powinny być napisane kursywą, np. *Zasada autonomii woli stron stosunków cywilnoprawnych w świetle prawa podatkowego*. Tytuły czasopism i gazet powinny być napisane w cudzysłowie, krojem prostym, np. „Państwo i Prawo”; „Monitor Prawa Bankowego”, „Finanse Komunalne”.
14. Kropka kończąca zdanie powinna być umieszczona za znakiem cudzysłowu, np. „Komplementarny charakter w stosunku do dochodów własnych, jako źródło finansowania zadań własnych, ma subwencja ogólna z budżetu państwa”¹⁵.
15. W tekście numer przypisu umieszcza się bez spacji po wyrazie, przed przecinkiem. Na końcu zdania numer przypisu umieszcza się przed kropką, kończącą zdanie.

WYMOGI DOTYCZĄCE REDAGOWANIA PRZYPISÓW

1. Przypisy powinny zostać umieszczone w tekście jako przypisy dolne, czcionka Arial Normal, rozmiar 10, interlinia: 1 wiersz.
2. Przypis jest traktowany jak zdanie, dlatego powinien zaczynać się wielką literą, a kończyć kropką.
3. W tekście numer przypisu umieszcza się bez spacji po wyrazie, przed przecinkiem. Na końcu zdania numer przypisu umieszcza się przed kropką, kończącą zdanie.
20. Kilka publikacji powołanych w ramach jednego przypisu należy oddzielić średnikiem, zachowując kolejność chronologiczną (nie alfabetyczną), np.

M. Weralski, *Finanse publiczne i prawo finansowe*, Warszawa 1984, s. 260; Z. Ofiarski, K. Sawicka, W. Miemiec, M. Karlikowska, *Ustawa o finansach publicznych. Komentarz*, Wrocław 2010, s. 150; E. Chojna-Duch, *Podstawy finansów i prawa finansowego*, Warszawa 2011, s. 230.

4. Przypisy powinny zostać zredagowane zgodnie z następującym wzorem:

- a. publikacje książkowe: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł pisany kursywą, miejsce i rok wydania, numer strony, np.

M. Weralski, *Finanse publiczne i prawo finansowe*, Warszawa 1984, s. 150.

B. Banaszak, *Prawo konstytucyjne*, Warszawa 2012, s. 15 i n. (lub s. 15-20).

- b. dzieła zbiorowe: inicjał imienia i nazwisko autora (ewentualnie: tytuł artykułu, jeśli stanowi on wyodrębnioną całość w ramach dzieła)*, tytuł dzieła, inicjał imienia i nazwisko redaktora (autorów), miejsce i rok wydania strona, np.

R. Kowalczyk, [w:] *Prawo finansowe*, red. R. Mastalski, E. Fojcik-Mastalska, Warszawa 2013, s. 57.

A. Hanusz, *W kwestii autonomii prawa podatkowego*, [w:] *Prawo finansowe i nauka prawa finansowego na przełomie wieków*, red. A. Kostecki, Kraków 2000, s. 71.

c. artykuły pochodzące z czasopism: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł artykułu, tytuł czasopisma w cudzysłowie, rok wydania, numer (w przypadku stosowania numeracji ciągłej, należy podać numer w numeracji rocznej), numer strony, np.

A. Hanusz, *Zasada autonomii woli stron stosunków cywilnoprawnych w świetle prawa podatkowego*, „Państwo i Prawo” 1998, nr 12, s. 38.

d. tylko jedno dzieło (artykuł, książka) tego samego autora po raz kolejny – inicjał imienia, kropka, nazwisko autora, skrót tytułu, strona:

B. Banaszak, *Prawo...*, s. 727.

A. Hanusz, *Zasada...*, s. 38.

e. jeśli w tekście pracy znajdują się obok siebie w kolejnych przypisach dwa odniesienia do jednej pozycji, należy stosować skrót „*ibidem*” (bez cudzysłowów), np.

przypis 1: B. Banaszak, *Prawo...*, s. 727.

przypis 2: *Ibidem*, s. 727.

f. jeśli cytowane pozycje jednego autora znajdują się w jednym przypisie to wówczas należy cytować z użyciem „*idem*” (bez cudzysłowów), np.

A. Hanusz, *Zasada autonomii woli stron stosunków cywilnoprawnych w świetle prawa podatkowego*, „Państwo i Prawo” 1998, z. 12, s. 38; *idem*, *W kwestii autonomii prawa podatkowego*, [w:] *Prawo finansowe i nauka prawa finansowego na przełomie wieków*, red. A. Kostecki, Kraków 2000, s. 71.

g. jeśli w jednym dziele jest cytowanych kilka tekstów tego samego autora, należy w przypisach (nie dotyczy to pierwszego przypisu danej pozycji) wprowadzić jednoznaczny skrót tytułu, który zróznicuje te pozycje, np.

przypis 1: A. Hanusz, *Zasada autonomii woli stron stosunków cywilnoprawnych w świetle prawa podatkowego*, „Państwo i Prawo” 1998, z. 12, s. 38.

przypis 2: A. Hanusz, *W kwestii autonomii prawa podatkowego*, [w:] *Prawo finansowe i nauka prawa finansowego na przełomie wieków*, red. A. Kostecki, Kraków 2000, s. 71.

– w przypisach dalszych należy cytować następująco:

przypis 1: A. Hanusz, *Zasada autonomii...*, s. 38.

przypis 2: A. Hanusz, *W kwestii autonomii...*, s. 71.

h. strony internetowe: pełny adres strony, np.

<http://www.ms.gov.pl/projekty/projekty.php>

i. materiały internetowe: tytuł wersji elektronicznej, tryb dostępu, informacja o dostępie, protokół dostępu (jeśli jest), np.

C. L. McGuire, *Simple Tools to Assist in the Resolution of Troubled Banks*, „World Bank Policy Note”, Washington 2012
(<http://documents.worldbank.org/curated/en/2012/01/16226887/simple-tools-assist-resolution-troubled-banks>), s. 8.

j. orzeczenia: rodzaj orzeczenia, nazwa organu, data, sygnatura, np.

Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 10 kwietnia 2011 r., I SA/Sz 184/11.

Wyrok NSA z dnia 29 września 2011 r., II FSK 1716/10.

Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 15 stycznia 2013 r., I SA/OI 619/12.

k. jeśli w pracy przywoływane są akty prawne, należy w przypisie wskazać miejsce ich publikacji (w przypadku zmian: „ze zm.”, nie: „z późn. zm.”), np.

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.), dalej jako: „u.p.t.u.”.

Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.), dalej jako: „u.g.n.”.

l. schematy oraz tabele muszą być oparzone numerem i tytułem. Pod schematem lub tabelą musi być podane źródło obejmujące pełne dane publikacji.